

denne Omgang været Finansminister i 11 Maaneder og har i den Tid haft Lejlighed til at gennemføre een Finanslov; der kan fornuftigvis ikke ret vel være Tale om andre end denne ene, altsaa Finansloven for indeværende Aar. Denne lovede et særdeles daarligt Resultat, hvad jeg fremhævede ved tredie Behandling den 7. Juli uden at blive modsagt af den højtærede Finansminister, og det kan heller ikke ret vel modsiges eller bestrides, at denne Finanslov giver Udsigt til Underskud og til Dækning ved Hjælp af Laan.

Dernæst gjorde den højtærede Finansminister nogle Bemærkninger om det Regnskab for 1924—25, som han fra forrige Omgang har Ansvaret for, bestred, at dette Regnskab, opstillet efter den nye Form, viste et Underskud paa 20 Mill. Kr., og sagde, at det kunde kun blive 13,8 Mill. Kr. Den højtærede Minister maa tage fejl. 20 Mill. Kr. var et rundt Tal, det erkender jeg, det nøjagtige Tal er 19,5 Mill. Kr., men det er ikke 13,8 Mill. Kr. Jeg beder derfor den højtærede Finansminister om, naar han nu en Gang faar at vide, hvad jeg har sagt, paa ny at undersøge, hvorledes det forholder sig med dette Underskud, og jeg beder ham endelig ikke glemme, at der er visse Indtægter, som efter den nye Opstillingsregel ikke hører hjemme paa Driftsbudgettet; det har han aabenbart glemte, da han opfandt Tallet 13,8 Mill. Kr. Den Opgørelse, som viser, at der efter den nævnte Opstillingsregel er et Underskud paa 19,5 Mill. Kr., er fremsat tidligere her i Salen af den foregaaende Finansminister uden den Gang at vække Tvivl hos den nuværende Finansminister.

Den højtærede Handelsminister gav i Gaar Tilsagn om at ville fremsætte Forslag til Banklov, saaledes som det blev vedtaget af Folketinget i 1926. Jeg beklager, at der skulde forløbe 11 Maaneder, før Ministeren naaede til det eneste naturlige Standpunkt. Ministeren oplyste, at han egentlig havde ønsket Sagen omhyggeligt overvejet i et nyt Udvalg. Ja, det Ønske kender jeg godt, det har været præsenteret for mig flere Gange af Bankerne, og jeg kan derfor godt forstaa, at den højtærede nuværende Minister har været ude for det samme Ønske. Men dette kan dog neppe være afgørende, thi den Sag er jo overvejet, før Lovforslaget blev forelagt, og er blevet godt overvejet her gennem et Par Rigsdagssamlingers Udvalsbehandlinger. Det var derfor ganske upaakrævet at lade 11 Maaneder forløbe, før Ministeren kom til det rigtige Standpunkt.

Jeg er selvfølgelig ogsaa tilfredsstillet ved at faa Tilsagn om Forelæggelse af Næringslovforslaget og ogsaa det særlige Tilsagn om eventuel hurtigere Fremme af Afsnittet om Revisorlovgivningen.

Derimod er jeg fornuftigvis mindre tilfreds med den Udsættelse af Aktieselskabsloven, som den højtærede Minister nu aabnede Udsigt til, idet han mente, at denne Sag maatte prøves paa ny i et dertil nedsat Udvalg. Begrundelsen herfor var, at der fra Erhvervslivets Side blev fremsat Kritik mod dette Lovforslag. Naar dette saaledes skal føre til, at dette Lovforslags Behandling forsinkes, og naar Erhvervslivet, som har kritiseret et forelagt Lovforslag, skal have den Indrømmelse, at man saa tager det tilbage og behandler det paa ny i et sagkyndigt Udvalg, haaber jeg, at dette maa være Præcedens for Fremgangsmaaden ved andre Sagers Behandling. Den samme højtærede Minister har jo forelagt et Lovforslag med Titel: Værn for Arbejds- og Erhvervsfrihed, og det er bekendt, at Arbejderne — den ene Part af dem, der skal rammes af denne Lovgivning — paa det alleralvorligste har fraraadet en saadan Lovgivning, har kritiseret sønder og sammen det Forslag, der foreligger, og det er jo ogsaa bekendt, at dette Lovforslag mødes med adskillig Skepsis hos Arbejdsgivere. Efter det her ved Aktieloven givne Eksempel tør jeg vel derfor forvente, at den højtærede Minister ligeledes vil sørge for, at denne Sag bliver henvist til et nyt Udvalg til Prøvelse af, om Forslaget virkelig egner sig til Gennemførelse.

Ministerens Bemærkninger om den Mand, der er kaldt hjem for at medvirke ved Opgørelsen vedrørende Landmandsbanken, var jo ingen Imødegaaelse af det, der er Kærnen i Sagen. Jeg har ikke spurgt, hvorfor Hassing Jørgensen blev tilkaldt, for det vidste jeg særdeles godt, men jeg har spurgt, hvorfor det var nødvendigt at kalde fremmede Folk hjem, og hvorfor man ikke lod de mange Statsrepræsentanter i Landmandsbankens Direktion og Bestyrelse faa den Opgave, som skulde synes at være saare nærliggende for dem, i hvert Fald i første Omgang, nemlig at foretage de nødvendige Opgørelser, Undersøgelser og Planlæggelser i Anledning af det nye Forslag, som tænkes fremsat. Det kan dog formentlig ikke være saaledes, at den højtærede Minister føler sig utryg ved disse Mænd, som jo er valgt af den tidligere Venstreminister.

Angaaende Nationalbankens Afgift fik